

Dosarul nr. 1ra-1283/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: G. Moscalciuc)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Iu. Iordan, Al. Gafton, E. Cojocaru)

DECIZIE

08 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

judecând în ședință, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către Cojoc Diana și de către Hîncu Galina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, împotriva deciziei din 04 februarie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în cauza penală în privința lui:

Cojoc Diana Iurie XXXXX și

Hîncu Galina Ion XXXXX

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 03.11.2016 până la 15.12.2017;
Instanța de apel de la 04.01.2018 până la 23.01.2018;
Instanța de recurs ordinar de la 29.03.2018 până la 25.09.2018
Instanța de apel de la 06.11.2018 până la 20.02.2019
Instanța de recurs ordinar de la 14.05.2019 până la 25.06.2019
Instanța de apel de la 06.08.2019 până la 04.02.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor ordinare în cauză în baza actelor din dosar,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2017, Hîncu Galina a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 14 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 ani.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, prin adăugirea parțială a pedepsei aplicate prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, din 08 mai 2014, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 19 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în

domeniul economic, comercial pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, din momentul definitivării sentinței.

Cojoc Diana a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, din momentul definitivării sentinței.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că prin rechizitoriu inculpata Hîncu Galina, la începutul lunii februarie 2012, activând în funcția de director executiv al SA "Compleximobil" SRL, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu administratorul SC "Compleximobil" SRL, Cojoc Diana și împreună cu Cazacu Olesea, în privința cărei a fost disjunctată cauza penală, urmărind scopul dobândirii ilicite prin abuz de încredere și înșelăciune a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari, în interes material, sub pretextul prestării serviciilor la cumpărarea unui apartament cu 3 odăi, iar, ulterior și vânzarea apartamentului care aparține lui Livadaru Nina cu nr. 68, din XXXXX, cu o odaie locativă, au solicitat de la Livadaru Nina bani în sumă de 5500 euro, susținând fals necesitatea achitării către vânzătorul apartamentului a unei arvune. Ulterior, la 13 februarie 2012 și 13 martie 2012, Hîncu Galina, Cojoc Diana și împreună cu Cazacu Olesea, în privința cărei a fost disjunctată cauza penală, aflându-se în oficiul SC "Compleximobil" SRL, din XXXXX, au dobândit de la Livadaru Nina, în rate, suma de 5500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din acea perioadă, constituiau 85.795,60 lei. După dobândirea ilicită a sumelor bănești, Cazacu Olesea, pentru sporirea încrederii victimei și pentru a reda acțiunilor sale un caracter legal, a întocmit două recipise, iar mijloacele bănești le-a însușit împreună cu Hîncu Galina și Cojoc Diana, pe care le-au folosit în scopuri personale.

Ulterior, aceleași persoane, acționând cu aceeași intenție, la 10 aprilie 2012, afirmând necesitatea gajării apartamentului către o bancă în schimbul obținerii dreptului de a cumpăra o locuință gajată sau sechestrată, la un preț redus, față de piața imobiliară din mun. Chișinău, au invitat-o pe Livadaru Nina la sediul Biroul Notarului, Oleg Belicesco, din XXXXX, unde susținând fals că ea trebuie să semneze un contract de gaj, prin abuz de încredere și înșelăciune, i-au prezentat de fapt pentru semnătură un contract de vânzare-cumpărare a locuinței, pe care ultima, în rubrica: "vânzător" l-a și semnat. În rubrica: "cumpărător SC "Compleximobil" SRL", contractul în cauză a fost semnat de administratorul Cojoc Diana. În rezultatul acestor acțiuni ilicite, apartamentul nr. 68 din XXXXX, la prețul total de 14.000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din 10 aprilie 2012, constituiau suma de 216.606,60 lei, a trecut în proprietatea SC "Compleximobil" SRL, cauzând victimei o daună materială în sumă totală de 302.402, 20 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, Hîncu Galina a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Cojoc Diana, la începutul lunii februarie 2012, activând în funcția de administrator al SC "Compleximobil" SRL, în urma înțelegerii prealabile și împreună cu directorul executiv al SA "Compleximobil" SRL, Hîncu Galina și împreună cu Cazacu Olesea, în privința cărei a fost disjunctată cauza penală, urmărind scopul dobândirii ilicite prin abuz de încredere și înșelăciune a bunurilor

altei persoane în proporții deosebit de mari, în interes material, sub pretextul prestării serviciilor la cumpărarea unui apartament cu 3 odăi, iar ulterior și vânzarea apartamentului care aparține lui Livadaru Nina cu nr. 68, din XXXXX, cu o odaie locativă, au solicitat de la Livadaru Nina bani în sumă de 5500 euro, susținând fals necesitatea achitării către vânzătorul apartamentului a unei arvune. Ulterior, la 13 februarie 2012 și 13 martie 2012, Hîncu Galina, Cojoc Diana și împreună cu o persoană, în privința cărei a fost disjunctată cauza penală, aflându-se în oficiul SC "Compleximobil" SRL, din XXXXX, au dobândit de la Livadaru Nina, în rate, suma de 5500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din acea perioadă constituiau 85.795,60 lei. După dobândirea ilicită a sumelor bănești, Cazacu Olesea, pentru sporirea încrederii victimei și pentru a reda acțiunilor sale un caracter legal, a întocmit două recipise, iar mijloacele bănești le-a însușit împreună cu Hîncu Galina și Cojoc Diana, pe care le-au folosit în scopuri personale.

Ulterior, aceleași persoane, acționând cu aceeași intenție, la 10 aprilie 2012, afirmând necesitatea gajării apartamentului către o bancă în schimbul obținerii dreptului de a cumpăra o locuință gajată sau sechestrată, la un preț redus, față de piața imobiliară din mun. Chișinău, au invitat-o pe Livadaru Nina la sediul Biroul Notarului Oleg Belicesco, din XXXXX, unde susținând fals că ea trebuie să semneze un contract de gaj, prin abuz de încredere și înșelăciune, i-au prezentat de fapt pentru semnătura un contract de vânzare-cumpărare a locuinței, pe care ultima, în rubrica: "vânzător" l-a și semnat. În rubrica: "cumpărător SC "Compleximobil" SRL", contractul în cauză a fost semnat de administratorul Cojoc Diana. În rezultatul acestor acțiuni ilicite, apartamentul nr. 68, din XXXXX, la prețul total de 14.000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din 10 aprilie 2012, constituia suma de 216.606,60 lei, a trecut în proprietatea SC "Compleximobil" SRL, cauzând victimei o daună materială în sumă totală de 302.402,20 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, Cojoc Diana a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că, inculpata Hîncu Galina nu a recunoscut vina și a declarat că, SC "Compleximobil" SRL a procurat de la Ursu Natalia și Ursu Sergiu garsoniera care se află pe str. Gheorghe Tofan. Toate negocierile referitor la vânzare au fost petrecute cu Ursu Natalia, însă prin intermediul lui Cazacu Olesea. Achitarea acestei garsoniere a fost făcută prin intermediul lui Cazacu Olesea. Bani cu care a fost negociat costul garsonierei au fost achitați de către ea, însă primiți de la Cojoc Diana de pe contul bancar al companiei, în urma achitării acestei garsoniere, Ursu Natalia s-a prezentat la biroul notarial, a depus declarație suplimentară în scris, a primit costul garsonierei și pretenții nu aveau. Apartamentul a fost procurat din banii băncii.

Inculpata Cojoc Diana, la fel, nu a recunoscut vina și a declarat că, după reținerea lui Hîncu Galina, a fost telefonată de fiica lui Livadaru Nina, Ursu Natalia și anunțată că nu ar fi fost achitată suma conform tranzacției de vânzare-cumpărare a garsonierei. Dar, la întocmirea contractului de vânzare-cumpărare cu Livadaru Nina și la semnarea declarației de achitare, ea nu a participat.

Partea vătămată Livadaru Nina a declarat că, ginerele ei, Ursu Sergiu, acorda lui Hîncu Galina și Cazacu Olesea servicii taxi. S-au luat de vorbă că ele pot să-l ajute la procurarea unui apartament. S-au înțeles că ele o să găsească un apartament

la licitație, el o să mai adauge bani și o să procure un apartament. Au văzut mai multe apartamente. I-au spus ca să pună în gaj apartamentul ei, deoarece așa cerea banca. A mers la notar, unde erau Cojoc Diana, Hîncu Galina și Cazacu Olesea. Documentele erau pregătite și ea le-a semnat. Fiica și ginerele au dat 5 000 euro, după semnarea contractului. După semnarea contractului Livadaru Nina s-a dus la sora sa să stea cu copiii. În apartamentul dat a locuit un cunoscut de a lui Ursu Sergiu, apoi i-au spus să elibereze apartamentul. La moment, acolo stă altcineva la evidență.

Conform procesului-verbal din 22.04.2016, de la Notarul public Oleg Belicescu au fost ridicate - contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 68 din XXXXX, semnat de Livadaru Nina și SC "Compleximobil" SRL în persoana administratorului Cojoc Diana, înregistrat în Registrul actelor notariale ale Notarului public Oleg Belicescu cu nr. 1791 la 10.04.2012, declarația din numele lui Livadaru Nina, înregistrată în Registrul actelor notariale ale Notarului public Oleg Belicescu cu nr. 1843 la 12 aprilie 2012 și copia filelor din registrul actelor notariale ale notarului Oleg Belicescu care confirmă înregistrarea contractului și a declarației menționate.

La dosar sunt anexate corpurile delictelor: procura din numele lui Ursu Natalia, înregistrată cu nr. 1409 în Registrul actelor notariale ale Biroului notarului public Onofrei Tatiana la 13.02.2012, recipisa din numele lui Cazacu Olesea din 13.02.2012, recipisa din numele lui Cazacu Olesea din 13.03.2012 ridicate la Ursu Sergiu, contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. 68 din XXXXX, semnat de Livadaru Nina și SC "Compleximobil" SRL în persoana administratorului Cojoc Diana, înregistrat în Registrul actelor notariale ale Notarului public Oleg Belicescu cu nr. 1791 la 10.04.2012, declarația din numele lui Livadaru Nina, înregistrată în Registrul actelor notariale ale Notarului public Oleg Belicescu cu nr. 1843 la 12.04.2012, ridicate la Notarul public Oleg Belicescu.

Astfel, de către partea apărării nu a fost prezentată nici o probă, pe lângă declarația din numele lui Livadaru Nina, înregistrată în Registrul actelor notariale ale Notarului public Oleg Belicescu cu nr. 1843, la 12.04.2012, care ar confirma transmiterea banilor către Livadaru Nina pentru procurarea apartamentului ultimei de către SRL "Compleximobil".

Totodată, partea apărării nu a demonstrat scopul procurării apartamentului menționat, or, versiunea ultimelor precum că au urmărit scopul dobândirii unui venit în urma efectuării cărorva lucrări cosmetice și vânzării apartamentului nominalizat la un preț mai mare, este combătut de însăși acțiunile și starea financiară a inculpatelor.

De către partea apărării nu a putut fi explicat scopul transmiterii de către Livadaru Nina a sumei de 5500 euro către acestea, dacă pornim de la premisa că Livadaru Nina a vândut apartamentul în scopul obținerii unor surse financiare, or, prin transmiterea de către aceasta a prezentei sume de bani, încă o dată se confirmă faptul că inculpatele prin abuz de încredere și înșelăciune au dobândit apartamentul lui Livadaru Nina și suma de 5500 euro, sub pretextul cumpărării unui apartament cu 3 odăi.

Așa dar, vina inculpatelor e prea evidentă, ca să fie combătută cu argumente total neîntemeiate, precum sunt cele indicate de către inculpate și apărătorii acestora, precum nu poate fi explicat faptul că, în cadrul urmăririi penale, Hîncu Galina care se consideră nevinovată, a refuzat să dea careva declarații, iar în instanța de judecată, dânsa a depus declarații doar după ce au fost prezentate toate probele acuzării.

Prin urmare, s-a constatat că, inculpatele Cojoc Diana și Hîncu Galina au comis escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două sau mai multe persoane, **cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari**, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal.

La individualizarea pedepsei inculpatelor, instanța s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința de condamnare, avocatul Barbaroș Mihail a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatele Hîncu Galina și Cojoc Diana să fie achitate, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

În apelul declarat avocatul Barbaroș Mihail a menționat că, prin hotărârile judiciare rămase definitive și irevocabile din 05 septembrie 2016 ale Judecătoriei Chișinău privind examinarea în procedură contencioasă pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina împotriva SC "Compleximobil" SRL în proces de insolvență, ÎM „Prime Capital-2” SRL, notarul public Belicesco Oleg și intervenientul accesoriu „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 și a pct. 3.9 alin. (ii) din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMM02/1103/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. 1PO/IMM2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 1843 din 12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, s-a constatat că, cât privește pretinsa nulitate a declarației nr. 1843 din 12.04.2012, Livadaru Nina în mod benevol s-a prezentat la notar pentru a întocmi această declarație și nu a fost forțată să semneze, iar notarul a legalizat semnătura Ninei Livadaru, aplicată pe înscrisul în cauză.

Conținutul înscrisului i-a fost cunoscut, respectiv era conștientă de consecințele semnării actului dat, iar Livadaru Nina este o persoană cu discernământ, nu este lipsită de capacitatea de exercițiu, respectiv nu poate să pretindă că nu conștientiza esența acțiunilor sale la semnarea declarației nr. 1843 din 12.04.2012 și, prin urmare, declarația menționată este valabilă și stabilește anumite circumstanțe.

Contractul de vânzare-cumpărare a fost întocmit, la 10.04.2012, și din data indicată, reclamanta nu s-a adresat cumpărătorului cu vreo solicitare privind achitarea prețului contractului, întrucât dînsa a primit prețul contractului de vânzare-cumpărare, nefiind întemeiată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012.

Or, aceasta poate interveni doar în cazul neexecutării esențiale din partea părților. Mai mult, dacă s-ar presupune că există temeieri pentru rezoluțiunea contractului, cu toate că acestea nu există, oricum rezoluțiunea nu afectează valabilitate dreptului de ipotecă instituit în privința ap. nr. 68 din str. G. Tofan 4, mun. Chișinău.

Astfel, la 05.09.2016, Judecătoria Chișinău ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina, reieșind din obligația vânzătorului care se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

Stabilindu-se din materialele dosarului că, la 28.12.2011, SC „Compleximobil” SRL și ÎM „Prime Capital-2” SRL au încheiat contractul nr.

IMM_2/098/12/2011, în temeiul căruia SC „Compleximobil” SRL, în calitate de împrumutat, a primit de la ÎM „Prime Capital-2” SRL, în calitate de împrumutător, mijloace bănești în sumă de 41.600 dolari SUA.

În temeiul contractului de împrumut nr. IMM 2/103/03/2012 din 23.03.2012 cu toate acordurile adiționale la acest contract SC „Compleximobil” SRL a obținut de la IM „Prime Capital-2” SRL un împrumut în sumă de 72.700 dolari SUA, iar la 10.04.2012, Livadaru Nina, în calitate de vânzător, și SC „Compleximobil” SRL în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 autentificat notarial la notarul public, privind înstrăinarea bunului imobil apartamentul nr. 68 situat în XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX cu suprafața de 19,6 m², la prețul de 14.000 euro, echivalentul a 216.606, 60 lei.

La pct. 4 din contractul nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, părțile au convenit că prețul de înstrăinare imobilului va fi achitat de către cumpărător vânzătorului nu mai târziu de data de 13.04.2012, din contul mijloacelor bănești oferite de ÎM „Prime Capital-2” SRL în beneficiul SC „Compleximobil” SRL, în conformitate cu contractul de împrumut nr. IMM_2/103/03/2012 din 23.03.2012.

Conform contractului de ipotecă nr. IPOTMM2103C/03/2012 din 10.04.2012, autentificat notarial cu nr. 1793, acordul adițional nr. 01 la acest contract, apartamentul nr. 68 din XXXXX, Republica Moldova, nr. cadastral XXXXX, a fost ipotecat în vederea garantării executării obligațiilor născute în temeiul contractelor de împrumut nr. IMM 2/098/12/2011 din 28.12.2011 și nr. IMM_2/103/03/2012, fiind instituită inclusiv fidejusiune Dianeii Cojoc și Galinei Hîncu.

La 12.04.2012, Livadaru Nina a declarat că SC „Compleximobil” SRL, în calitate de cumpărător, și-a onorat către Livadaru Nina, în calitate de vânzător, obligațiile asumate potrivit pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul Oleg Belicescu, semnătura aplicată pe declarație fiind legalizată de notarul public.

Or, atât OUP cât și instanța judiciară urma să aprecieze la data inițierii cauzei de învinuire a lui Hîncu Galina și Cojoc Diana de faptul comiterii infracțiunii de escrocherie însușirea bunului părții vătămate, în proporții deosebit de mari, aprecierea total diferită și constantă (prin acte juridice confirmative) asupra laturii obiective (obiectul material, fiind - bunul imobil, examinat și apreciat prin concluzie irevocabilă a instanțelor judiciare) a escrocheriei, unde aceeași latură obiectivă a însușirii este studiu penal pe alte cauze civile și unde subiecții au calități procesuale diferite, iar faptul însușirii a fost apreciat integral prin concluzii, de fapt și de drept al „lucrului judecat” - ca fiind unul inexistent.

Dispozițiile pct. 7) al art. 275 Cod de procedură penală exclude urmărirea penală în privința lui Hîncu Galina când, în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care, s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri, existând circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

În corespundere cu dispozițiile art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită or, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi

întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

Acuzatorul de stat prin dubii și interpretare a „noțiunilor de drept” încearcă să „presupună” existența laturii de însușire prin abuz de încredere și înșelăciune a avutului proprii Ninei Livadaru asupra ap. 68 din XXXXX, iar instanța judiciară materializând, în lipsa mijloacelor materiale de probe elocvente, certe și fără cale de interpretare, (documente, constatări tehnico-științifice administrate), verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute de normele de drept și procesual-penale, dispozițiile art. 93, 99-101, 157 Cod de procedură penală, găsește vinovate de comiterea infracțiunii imputate pe ambele inculpate, condamându-le la pedeapsă penală, în contradicție cu hotărârii judiciare definitive și irevocabile deja și care au valoarea lucrului judecat.

3.1. A declarat apel și inculpata Cojoc Diana, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitată, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și fapta ei nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelanta a menționat că, prin hotărârile judiciare rămase definitive și irevocabile din 05 septembrie 2016 ale Judecătoriei Chișinău privind examinarea în procedură contencioasă pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina împotriva SC ”Compleximobil” SRL în proces de insolvență, ÎM „Prime Capital-2” SRL, notarul public Belicesco Oleg și intervenientul accesoriu „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 și a pct. 3.9 alin. (ii) din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMM02/1103/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. 1PO/IMM2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 1843 din 12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, s-a constatat că, cât privește pretinsa nulitate a declarației nr. 1843 din 12.04.2012, Livadaru Nina în mod benevol s-a prezentat la notar pentru a întocmi această declarație și nu a fost forțată să semneze, iar notarul a legalizat semnătura Ninei Livadaru, aplicată pe înscrisul în cauză.

Conținutul înscrisului i-a fost cunoscut, respectiv era conștientă de consecințele semnării actului dat, iar Livadaru Nina este o persoană cu discernământ, nu este lipsită de capacitatea de exercițiu, respectiv nu poate să pretindă că nu conștientiza esența acțiunilor sale la semnarea declarației nr. 1843 din 12.04.2012 și, prin urmare, declarația menționată este valabilă și stabilește anumite circumstanțe.

Contractul de vânzare-cumpărare a fost întocmit, la 10.04.2012, și din data indicată, reclamantă nu s-a adresat cumpărătorului cu vreo solicitare privind achitarea prețului contractului, întrucât reclamanta a primit prețul contractului de vânzare-cumpărare, nefiind întemeiată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012.

Or, aceasta poate interveni doar în cazul neexecutării esențiale din partea părților. Mai mult, dacă s-ar presupune că există temeuri pentru rezoluțiunea contractului, cu toate că acestea nu există, oricum rezoluțiunea nu afectează valabilitate dreptului de ipotecă instituit în privința ap. XXXXX.

Astfel, la 05.09.2016, Judecătoria Chișinău ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina, reieșind din obligația vânzătorului care se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului,

documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

Stabilindu-se din materialele dosarului că, la 28.12.2011, SC „Compleximobil” SRL și ÎM „Prime Capital-2” SRL au încheiat contractul nr. IMM_2/098/12/2011, în temeiul căruia SC „Compleximobil” SRL, în calitate de împrumutat, a primit de la ÎM „Prime Capital-2” SRL, în calitate de împrumutător, mijloace bănești în sumă de 41.600 dolari SUA.

În temeiul contractului de împrumut nr. IMM 2/103/03/2012 din 23.03.2012 cu toate acordurile adiționale la acest contract SC „Compleximobil” SRL a obținut de la IM „Prime Capital-2” SRL un împrumut în sumă de 72.700 dolari SUA, iar la 10.04.2012, Livadaru Nina, în calitate de vânzător, și SC „Compleximobil” SRL în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 autentificat notarial la notarul public, privind înstrăinarea bunului imobil apartamentul nr. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 19,6 m², la prețul de 14.000 euro, echivalentul a 216.606, 60 lei.

La pct. 4 din contractul nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, părțile au convenit că prețul de înstrăinare imobilului va fi achitat de către cumpărător vânzătorului nu mai târziu de data de 13.04.2012, din contul mijloacelor bănești oferite de ÎM „Prime Capital-2” SRL în beneficiul SC „Compleximobil” SRL, în conformitate cu contractul de împrumut nr. IMM_2/103/03/2012 din 23.03.2012.

Conform contractului de ipotecă nr. IPOTMM2103C/03/2012 din 10.04.2012, autentificat notarial cu nr. 1793, acordul adițional nr. 01 la acest contract, apartamentul nr. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, a fost ipotecat în vederea garantării executării obligațiilor născute în temeiul contractelor de împrumut nr. IMM 2/098/12/2011 din 28.12.2011 și nr. IMM_2/103/03/2012, fiind instituită inclusiv fidejusiune Diane Cojoc și Galinei Hîncu.

La 12.04.2012, Livadaru Nina a declarat că SC „Compleximobil” SRL, în calitate de cumpărător, și-a onorat către Livadaru Nina, în calitate de vânzător, obligațiile asumate potrivit pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul Oleg Belicescu, semnătura aplicată pe declarație fiind legalizată de notarul public.

Or, atât OUP cât și instanța judiciară urma să aprecieze la data inițierii cauzei de învinuire a lui Hîncu Galina și Cojoc Diana de faptul comiterii infracțiunii de escrocherie însușirea bunului părții vătămate, în proporții deosebit de mari, aprecierea total diferită și constantă (prin acte juridice confirmative) asupra laturii obiective (obiectul material, fiind - bunul imobil, examinat și apreciat prin concluzie irevocabilă a instanțelor judiciare) a escrocheriei, unde aceeași latură obiectivă a însușirii este studiu penal pe alte cauze civile și unde subiecții au calități procesuale diferite, iar faptul însușirii a fost apreciat integral prin concluzii, cu fapt și de drept al „lucrului judecat” - ca fiind unul inexistent.

Dispozițiile pct. 7) al art. 275 Cod de procedură penală exclude urmărirea penală în privința lui Hîncu Galina când, în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care, s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri, existând circumstanțe prevăzute de lege care, condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

În corespundere cu dispozițiile art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită or, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

Suntem în situația când, acuzatorul de stat prin dubii și interpretare a „noțiunilor de drept” încearcă să „presupună” existența laturii de însușire prin abuz de încredere și înșelăciune a avutului proprii Ninei Livadaru asupra ap. XXXXX, iar instanța judiciară materializând, în lipsa mijloacelor materiale de probe elocvente, certe și fără cale de interpretare, (documente, constatări tehnico-științifice administrate), verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute de normele de drept și procesual-penale, dispozițiile art. 93, 99-101, 157 Cod de procedură penală, găsește vinovate de comiterea infracțiunii imputate pe ambele inculpate, condamându-le la pedeapsă penală, în contradicție cu hotărârii judiciare definitive și irevocabile deja și care au valoarea lucrului judecat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 ianuarie 2018, apelurile apărătorului Barbaroș Mihail în interesele inculpatei Hîncu Galina și apelul inculpatei Cojoc Diana au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a statuat că față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta incriminată prin rechizitoriu inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele art. 6 din CEDO.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Barbaroș Mihail în interesele inculpatei Hîncu Galina, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Hîncu Galina să fie achitată, pe motiv că în acțiunile ei nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate.

Recurentul a invocat că, cauza a fost judecată în instanța de apel fără citarea legală a părții vătămate Livadaru Nina și martorilor acuzării, care sunt de fapt rudele de gr. I ale părții vătămate și care au depus declarații contradictorii, atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședința judiciară.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. A declarat recurs ordinar și Cojoc Diana, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitată, pe motiv că în acțiunile ei nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate.

Recurenta a indicat că, cauza a fost judecată în instanța de apel fără citarea legală a părții vătămate Livadaru Nina și martorilor acuzării, care sunt de fapt rudele de gr. I ale părții vătămate și care au depus declarații contradictorii, atât la etapa urmăririi penale, cât și în ședința judiciară.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.2. Avocata Culeac-Reul Natalia în interesele inculpatei Cojoc Diana, la fel a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Cojoc Diana să fie achitată, pe motiv că în acțiunile ei nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate.

Recurenta a menționat că, cauza a fost judecată în instanța de apel fără citarea legală a părții vătămate Livadaru Nina și martorilor acuzării, care sunt de fapt rudele de gr. I ale părții vătămate și care au depus declarații contradictorii, atât la etapa urmării penale, cât și în ședința judiciară.

Totodată, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2018, recursurile au fost admise, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a reținut că, criticele recurenților, în esență, se referă la faptul că instanța de apel a adoptat soluția de condamnare a inculpatelor învinuite de comiterea infracțiunii de escrocherie, cu admiterea mai multor încălcări atât de drept material, cât și procesual, particularizate în aprecierea vădit greșită despre lipsa raporturilor de natură juridico-civile dintre inculpate și partea vătămată, aprecierea unilaterală a probelor, denaturarea conținutului unor declarații date de martori, formularea unor concluzii nefondate, prin aceasta, „inter alia”, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil.

La 05.09.2016 de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost emisă hotărârea de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de către Livadaru Nina împotriva SC „Compleximobil” SRL în proces de insolvență, ÎM „Prima Capital-2” SRL, notarul public Belicesco Oleg și intervenientul accesoriu ÎS „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, a pct. 3.9 din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMM_2/102/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. 1P0/IMM_2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 1843 din 12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 autentificat de notarul public Belicesco Oleg, care a fost menținută prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2017, astfel.

Or, instanța de apel, nu s-a pronunțat asupra acestor motive relevante, deși au fost invocate în cererea de apel.

De către instanța de apel a fost lăsată fără examinare și chestiunea cu privire la circumstanțele în care a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, între Livadaru Nina și Cojoc Diana ca administrator al SC „Compleximobil” SRL, precum și a declarației eliberate de către Livadaru Nina, care a fost autentificată notarial și prin care se confirmă faptul că de către cumpărător au fost onorate pe deplin obligațiile asumate la pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, or, la acest capitol fiind divergențe între declarațiile inculpatelor, ale părții-vătămate și ale martorilor.

Instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei a constatat că „de către partea apărării nu a putut fi explicat scopul transmiterii de către Livadaru Nina a sumei de 5500 euro către inculpate, se confirmă faptul că inculpatele prin abuz de încredere și înșelăciune au dobândit apartamentul lui Livadaru Nina și suma de 5500 euro, sub pretextul cumpărării unui apartament cu 3 odăi, fapt ce coroborează cu declarațiile părții vătămate și a martorilor Ursu Sergiu și Ursu Natalia....”.

Constatările la care a ajuns instanța de apel, vin în contradicție atât cu materialele cauzei cât și cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor, or, după cum

urmează din materialele cauzei, și anume din recipisa din 13.02.2012 și recipisa din 13.03.2012, banii au fost transmiși de către Ursu Natalia către Cazacu Olesea, fapt confirmat în instanța de judecată și prin declarațiile părții vătămate Livadaru Nina, martorului Ursu Natalia și Ursu Sergiu.

În consecință, instanță de apel a adoptat o decizie de menținere a sentinței de condamnare a lui Cojoc Diana și Hîncu Galina în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, printr-o motivare superficială, reținând în acest sens doar probele acuzării, în special declarațiile părții vătămate, fără a le supune unei analize ample, fără a lua în considerație probele la care face referire partea apărării și fără a clarifica circumstanțele esențiale ale cauzei, lăsând astfel fără o argumentare cuvenită motivele invocate în apelurile declarate, prin ce a fost afectată soluția adoptată.

Totodată, la 16.07.2015 de către organul de urmărire penală, Livadaru Nina a fost recunoscută în calitate de parte civilă, prin urmare de către instanțele ierarhic inferioare a fost omisă soluționarea acțiunii civile, fapt ce denotă că cauza penală a fost examinată superficial, fără a intra în esență.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a statuat că, prima instanța corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatele au săvârșit infracțiunile incriminate.

Suportul probator administrat demonstrează, incontestabil, faptul că inculpatele, prin acțiunile sale intenționate, au comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Cu privire la chestiunea ce ține de circumstanțele în care a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, între Livadaru Nina și Cojoc Diana ea administrator al SC „Compeximobil” SRL, precum și a declarației eliberate de către Livadaru Nina, care a fost autentificată notarial și prin care se confirmă faptul că de către cumpărător au fost onorate pe deplin obligațiile asumate la pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, se reține faptul că, la 05.09.2016 de către Judecătoria Centru, mun. Chișinău a fost emisă hotărârea de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de către Livadaru Nina împotriva SC „Compleximobil” SRL în proces de insolvență, ÎM „Prima Capital-2” SRL, notarul public Belcesco Oleg și intervenientul accesoriu ÎS „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, a pct. 3.9 din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMM 2/102/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. 1PO/IMM 2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 1843 din 12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 autentificat de notarul public Belicesco Oleg, care a fost menținută prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2017.

În final, instanța de apel a reținut ca fiind constatat cu certitudine faptul că inculpatele, dobândind încrederea părții vătămate, au determinat-o prin prezentarea ca adevărată a unei situații false în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului al încheierii actului juridic, care a fost încheiat ca urmare a comportamentului dolosiv al acestora, cauzând victimei o daună materială în sumă totală de 302.402,20 lei, ce constituie proporții deosebit de mari.

8. Avocatul Barbaroș Mihail în interesele inculpatei Hîncu Galina a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și

pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata Hîncu Galina să fie achitată, pe motiv că în acțiunile ei nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate.

Recurentul a invocat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

În speță, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, or, instanța de fond și-a motivat sentința de condamnare la 03.04.2019, pe declarațiile părții vătămate depuse în cadrul cauzei civile de contestare a actelor juridice care au stat la baza înstrăinării bunului imobil, iar, astfel de declarații conținute în decizia motivată de condamnare din 20.02.2019, nu au fost înregistrate în cadrul ședințelor judiciare de audiere a părților implicate în procesul penal, fapt pe care îl atestăm în aceeași măsură egală și la înregistrarea declarațiilor condamnatei Cojoc Diana, reformulate de către instanța de apel și copiate din procesul-verbal de audiere a terței persoane - Cojoc Diana, în procesul civil din 21.09.2016, unde ultima participa în calitate de intervenient accesoriu pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată a părții vătămate în Judecătoria Chișinău.

Instanța de apel urma a se conforma condițiilor de înlăturare a erorilor de ordin material și de procedură, admise și stabilite de către instanța de recurs în Decizia Curții Supreme de Justiție din 25.09.2018, conform dispozițiilor art. 414 Cod de procedură penală, fapt care nu a fost realizat.

Concluziile instanțelor judiciare absolut eronate și devolutive în contradicției cu circumstanțele expuse de către inculpate și tănuite de către rudele apropiate ale părții vătămate (Ursu Natalia și Ursu Sergiu), au fost stabilite și prin hotărârile judiciare rămase definitive și irevocabile din 05.09.2016 ale Judecătoriei Chișinău s. Centru prin care, examinând în ședință publică în procedură contencioasă pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina împotriva SC „Compleximobil” SRL în proces de insolvență, ÎM „Prime Capital-2” SRL, notarul public Belicesco Oleg și intervenientul accesoriu ÎS „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 și a pct. 3.9 alin. (ii) din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMMJ2/103/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. IPO/IMM_2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 1843 din 12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, s-a constatat că, pretinsa nulitate a declarației nr. 1843 din 12.04.2012, invocată de către Livadaru Nina, care în mod benevol, s-a prezentat la notar pentru a întocmi această declarație și nu a fost forțată să semneze, iar notarul a legalizat semnătura Ninei Livadaru, aplicată pe înscrisul în cauză.

Conținutul înscrisului i-a fost cunoscut, respectiv era conștientă de consecințele semnării actului dat, iar Livadaru Nina este o persoană cu discernământ, nu este lipsită de capacitatea de exercițiu, respectiv nu poate să pretindă că nu conștientiza esența acțiunilor sale la semnarea declarației nr. 1843 din 12.04.2012 și, prin urmare, declarația menționată este valabilă și stabilește anumite circumstanțe.

Contractul de vânzare-cumpărare a fost întocmit la 10.04.2012 și, din data indicată, reclamantă nu s-a adresat cumpărătorului cu vreo solicitare privind achitarea prețului contractului, întrucât reclamanta a primit prețul contractului de vânzare-cumpărare, nefiind întemeiată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012. Or, aceasta poate interveni doar în cazul neexecutării esențiale din partea părților.

Mai mult, dacă s-ar presupune că există temeuri pentru rezoluțiunea contractului, cu toate că acestea nu există, oricum rezoluțiunea nu afectează valabilitatea dreptului de ipotecă instituit în privința ap. XXXXX.

Astfel, la data de 05.09.2016, Judecătoria Chișinău ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina, reieșind din obligația vânzătorului care se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

Instanța judiciară a stabilit din materialele dosarului că, la 28.12.2011, SC „Compleximobil” SRL și ÎM „Prime Capital-2” SRL au încheiat contractul nr. IMMJ2/098/12/2011, în temeiul căruia SC „Compleximobil” SRL, în calitate de împrumutat, a primit de la ÎM „Prime Capital-2” SRL, în calitate de împrumutător, mijloace bănești în sumă de 41.600 dolari SUA.

În temeiul contractului de împrumut nr. IMM 2/103/03/2012 din 23.03.2012 cu toate acordurile adiționale la acest contract SC „Compleximobil” SRL a obținut de la IM „Prime Capital-2” SRL un împrumut în sumă de 72.700 dolari SUA, iar la 10.04.2012, Livadaru Nina, în calitate de vânzător, și SC „Compleximobil” SRL în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 autentificat notarial la notarul public, privind înstrăinarea bunului imobil apartamentul nr. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 19,6 m², la prețul de 14.000 euro, echivalentul a 216.606, 60 lei.

La pct. 4 din contractul nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, părțile au convenit că prețul de înstrăinare imobilului va fi achitat de către cumpărător vânzătorului nu mai târziu de data de 13 aprilie 2012, din contul mijloacelor bănești oferite de ÎM „Prime Capital-2” SRL în beneficiul SC „Compleximobil” SRL, în conformitate cu contractul de împrumut nr. IMM_2/103/03/2012 din 23.03.2012.

Conform contractului de ipotecă nr. IPOTMM2103C/03/2012 din 10.04.2012, autentificat notarial cu nr. 1793, acordul adițional nr. 01 la acest contract apartamentul nr. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, a fost ipotecat în vederea garantării executării obligațiilor născute în temeiul contractelor de împrumut nr. IMM 2/098/12/2011 din 28.12.2011 și nr. IMM_2/103/03/2012, fiind instituită inclusiv fidejusiune Diane Cojoc și Galinei Hîncu.

La 12.04.2012, Livadaru Nina a declarat că SC „Compleximobil” SRL, în calitate de cumpărător, și-a onorat către Livadaru Nina, în calitate de vânzător, obligațiile asumate potrivit pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul Oleg Belicescu, semnătura aplicată pe declarație fiind legalizată de notarul public.

Or, atât OUP cât și instanța judiciară urma să aprecieze la data inițierii cauzei de învinuire a lui Hîncu Galina și Cojoc Diana de faptul comiterii infracțiunii de escrocherie însușirea bunului părții vătămate, în proporții deosebit de mari, aprecierea total diferită și constantă (prin acte juridice confirmative) asupra laturii obiective (obiectul material, fiind - bunul imobil, examinat și apreciat prin concluzie irevocabilă a instanțelor judiciare) a escrocheriei, unde aceeași latură obiectivă a însușirii este studiu penal pe alte cauze civile și unde subiecții au calități procesuale diferite, iar faptul însușirii a fost apreciat integral prin concluzii, cu fapt și de drept al „lucrului judecat” - ca fiind unul inexistent.

Dispozițiile pct. 7) al art. 275 Cod de procedură penală exclude urmărirea penală în privința lui Hîncu Galina când, în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care, s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri, existând circumstanțe prevăzute de lege care, condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

În corespundere cu dispozițiile art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită or, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului.

S-a menționat că în situația când, acuzatorul de stat prin dubii și interpretare a „noțiunilor de drept” încearcă să „presupună” existența laturii de însușire prin abuz de încredere și înșelăciune a avutului proprii Ninei Livadaru asupra ap.XXXXX, iar instanța judiciară materializând, în lipsa mijloacelor materiale de probe elocvente, certe și fără cale de interpretare, (documente, constatări tehnico-științifice administrate), verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute de normele de drept și procesual-penale, dispozițiile art. 93, 99-101, 157 Cod de procedură penală, găsește vinovate de comiterea infracțiunii imputate pe ambele inculpate, condamându-le la pedeapsă penală, în contradicție cu hotărârii judiciare definitive și irevocabile deja și care au valoarea lucrului judecat.

8.1. Cojoc Diana a declarat recurs ordinar solicitând casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitată pe motiv că în fapta ei nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate.

Recurenta a indicat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de apel și-a motivat sentința de condamnare pe declarațiile părții vătămate depuse în cadrul cauzei civile de contestare a actelor juridice care au stat la baza înstrăinării bunului imobil, or, astfel de declarații nu au fost înregistrate în cadrul ședințelor judiciare de audiere a părților implicate în procesul penal, fapt pe care se atestă în aceeași măsură egală și la înregistrarea declarațiilor condamnatei Cojoc Diana, reformulate de către instanța de apel și copiate din procesul-verbal de audiere a terței persoane Cojoc Diana, în procesul civil din 21.09.2016, unde ultima participa în calitate de intervenient accesoriu pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată a părții vătămate.

Instanța de apel urma a se conforma condițiilor de înlăturare a erorilor de ordin material și de procedură, admise și stabilite de către instanța de recurs prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25.09.2018, conform art. 414 Cod de procedură penală, fapt care nu a fost realizat.

Concluziile instanțelor judiciare absolut eronate și devolutive în contradicție cu circumstanțe expuse de către inculpate și tănuite de către rudele apropiate ale părții vătămate (Ursu Natalia și Ursu Sergiu), au fost stabilite și prin hotărârile judiciare rămase definitive și irevocabile din 05.09.2016 a Judecătoriei Chișinău s. Centru prin care, examinând în ședință publică în procedură contencioasă pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina împotriva SC „Compleximobil” SRL în proces de insolvență, ÎM „Prime Capital-2” SRL,

notarul public Belicesco Oleg și intervenientul accesoriu ÎS „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 și a pct. 3.9 alin. (ii) din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMMJ2/103/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. IPO/IMM_2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 1843 din 12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, s-a constatat că, pretinsa nulitate a declarației nr. 1843 din 12 aprilie 2012, invocată de către Livadaru Nina care, în mod benevol, s-a prezentat la notar pentru a întocmi această declarație și nu a fost forțată să semneze, iar notarul a legalizat semnătura Ninei Livadaru, aplicată pe înscrisul în cauză.

Conținutul înscrisului i-a fost cunoscut, respectiv era conștientă de consecințele semnării actului dat, iar Nina Livadaru este o persoană cu discernământ, nu este lipsită de capacitatea de exercițiu, respectiv nu poate să pretindă că nu conștientiza esența acțiunilor sale la semnarea declarației nr. 1843 din 12.04.2012 și, prin urmare, declarația menționată este valabilă și stabilește anumite circumstanțe.

Contractul de vânzare-cumpărare a fost întocmit la 10.04.2012 și, din data indicată, reclamantă nu s-a adresat cumpărătorului cu vreo solicitare privind achitarea prețului contractului, întrucât reclamanta a primit prețul contractului de vânzare-cumpărare, nefiind întemeiată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012. Or, aceasta poate interveni doar în cazul neexecutării esențiale din partea părților.

Mai mult, dacă s-ar presupune că există temeuri pentru rezoluțiunea contractului, cu toate că acestea nu există, oricum rezoluțiunea nu afectează valabilitatea dreptului de ipotecă instituit în privința ap. XXXXX.

Astfel, la data de 05.09.2016, Judecătoria Chișinău ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina, reieșind din obligația vânzătorului care se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

Instanța judiciară a stabilit din materialele dosarului că, la 28.12.2011, SC „Compleximobil” SRL și ÎM „Prime Capital-2” SRL au încheiat contractul nr. IMMJ2/098/12/2011, în temeiul căruia SC „Compleximobil” SRL, în calitate de împrumutat, a primit de la ÎM „Prime Capital-2” SRL, în calitate de împrumutător, mijloace bănești în sumă de 41.600 dolari SUA.

În temeiul contractului de împrumut nr. IMM 2/103/03/2012 din 23.03.2012 cu toate acordurile adiționale la acest contract SC „Compleximobil” SRL a obținut de la IM „Prime Capital-2” SRL un împrumut în sumă de 72.700 dolari SUA, iar la 10.04.2012, Livadaru Nina, în calitate de vânzător, și SC „Compleximobil” SRL în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 autentificat notarial la notarul public, privind înstrăinarea bunului imobil apartamentul nr. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 19,6 m², la prețul de 14.000 euro, echivalentul a 216.606, 60 lei.

La pct. 4 din contractul nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, părțile au convenit că prețul de înstrăinare imobilului va fi achitat de către cumpărător vânzătorului nu mai târziu de data de 13 aprilie 2012, din contul mijloacelor bănești oferite de ÎM „Prime Capital-2” SRL în beneficiul SC „Compleximobil” SRL, în conformitate cu contractul de împrumut nr. IMM_2/103/03/2012 din 23.03.2012.

Conform contractului de ipotecă nr. IPOTMM2103C/03/2012 din 10.04.2012, autentificat notarial cu nr. 1793, acordul adițional nr. 01 la acest contract apartamentul nr. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, a fost ipotecat în vederea garantării executării obligațiilor născute în temeiul contractelor de împrumut nr. IMM 2/098/12/2011 din 28.12.2011 și nr. IMM_2/103/03/2012, fiind instituită inclusiv fidejusiune Diane Cojoc și Galinei Hîncu.

La 12.04.2012, Livadaru Nina a declarat că SC „Compleximobil” SRL, în calitate de cumpărător, și-a onorat către Livadaru Nina, în calitate de vânzător, obligațiile asumate potrivit pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul Oleg Belicescu, semnătura aplicată pe declarație fiind legalizată de notarul public.

Or, atât OUP cât și instanța judiciară urma să aprecieze la data inițierii cauzei de învinuire a lui Hîncu Galina și Cojoc Diana de faptul comiterii infracțiunii de escrocherie însușirea bunului părții vătămate, în proporții deosebit de mari, aprecierea total diferită și constantă (prin acte juridice confirmative) asupra laturii obiective (obiectul material, fiind - bunul imobil, examinat și apreciat prin concluzie irevocabilă a instanțelor judiciare) a escrocheriei, unde aceeași latură obiectivă a însușirii este studiu penal pe alte cauze civile și unde subiecții au calități procesuale diferite, iar faptul însușirii a fost apreciat integral prin concluzii, cu fapt și de drept al „lucrului judecat” - ca fiind unul inexistent.

Dispozițiile pct. 7) al art. 275 Cod de procedură penală exclude urmărirea penală în privința lui Hîncu Galina când, în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care, s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri, existând circumstanțe prevăzute de lege care, condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

În corespundere cu dispozițiile art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită or, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Suntem în situația când, acuzatorul de stat prin dubii și interpretare a „noțiunilor de drept” încearcă să „presupună” existența laturii de însușire prin abuz de încredere și înșelăciune a avutului proprii Ninei Livadaru asupra ap. XXXXX, iar instanța judiciară materializând, în lipsa mijloacelor materiale de probe elocvente, certe și fără cale de interpretare, (documente, constatări tehnico-științifice administrate), verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute de normele de drept și procesual-penale, dispozițiile art. 93, 99-101, 157 Cod de procedură penală, găsește vinovate de comiterea infracțiunii imputate pe ambele inculpate, condamându-le la pedeapsă penală, în contradicție cu hotărârii judiciare definitive și irevocabile deja și care au valoarea lucrului judecat.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 iunie 2019 s-au admis recursurile ordinare declarate de inculpata Cojoc Diana și avocatul Barbaroș Mihail în numele inculpatei Hîncu Galina, s-a casat total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în privința inculpatelor Cojoc Diana și Hîncu Galina, și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

10. În motivarea deciziei instanța de recurs a reținut că instanța de fond doar a trecut în revistă probele administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv circumstanțele în fapt și în drept invocate în rechizitoriu, neindicând motivele pentru care a respins versiunile și dovezile apărării, în special probele scrise, cum ar fi contractul de vânzare-cumpărare a apartamentului nr. XXXXX, cu nr. 1791 din 10.04.2012, declarația notarială a lui Livadaru Nina, cu nr. 1843 la 12.04.2012, procura notarială din numele lui Ursu Natalia din 13.02.2012, 2 recipise din numele lui Cazacu Olesea din 13.02.2012.

Mai mult, concluziile neclare, divergente și confuze că: *„...partea apărării nu a fost prezentată nicio probă, pe lângă declarația din numele lui Livadaru Nina, înregistrată în Registrul actelor notariale ale Notarului public Oleg Belicesco cu nr. 1843, la 12.04.2012, care ar confirma transmiterea banilor către Livadaru Nina pentru procurarea apartamentului ultimei de către SRL ”Compleximobil”. Totodată, partea apărării nu a demonstrat scopul procurării apartamentului menționat... De către partea apărării nu a putut fi explicat scopul transmiterii de către Livadaru Nina a sumei de 5500 euro către acestea, dacă pornim de la premisa că Livadaru Nina a vândut apartamentul în scopul obținerii unor surse financiare... Așa dar, vina inculpatelor e prea evidentă, ca să fie combătută cu argumente total neîntemeiate, precum sunt cele indicate de către inculpate și apărătorii acestora, precum nu poate fi explicat faptul că în cadrul urmăririi penale Hîncu Galina care se consideră nevinovată, a refuzat să dea careva declarații, iar în instanța de judecată, dânsa a depus declarații doar după ce au fost prezentate toate probele acuzării”,* nu corespund criteriilor de drept privind aprecierea probelor și circumstanțelor cauzei prescise în art. 101 Cod de procedură penală, cât și contravin prevederilor art. 8 alin. (2) Cod de procedură penală, conform căror nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Pe lângă aceasta, este absolut divergent și rezumatul instanței că: *„inculpatele au comis escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal”;*

Instanța de fond nu a apreciat în niciun fel hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05.09.2016, menținută prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2017, despre respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către Livădaru Nina împotriva SC „Compleximobil” SRL în proces de insolvabilitate, ÎM „Prima Capital-2” SRL, notarul public Belicesco Oleg și intervenientul accesoriu ÎS „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, a pct. 3.9 din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMM_2/102/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. 1P0/IMM_2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 1843 din 12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 autentificat de notarul public Belicesco Oleg.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

A mai reținut instanța de recurs că instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate, nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință neîntemeiată legal.

Mai mult, instanța de apel a omis că netemeinicia sentinței este reținută și prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25 septembrie 2018, iar, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii (*pct. 6. din decizie*).

Mai mult, elementul imputat ca „*situații false*” nu se regăsește în această normă, iar calificativul „*în privința naturii, calității substanțiale ale obiectului al încheierii actului juridic*” este unul incomplet, deci absolut neclar, deoarece reprezintă doar o parte din cel prevăzut în dispoziția normei vizate, cum ar fi: „*în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, actului juridic nul sau anulabil*”.

Pe lângă aceasta, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 8, 10 și 118 alin. (2) Cod penal, or, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată după modificările operate în art. 190 Cod penal prin Legea nr.179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, iar redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, adică nu are efect retroactiv, acțiunile făptuitorului urmează a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei, fiind o normă care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite.

Totodată, soluția de condamnare a inculpatelor în baza unei noi învinuiri, dar fără a o pune în discuția părților în cadrul ședinței de judecată, contravine jurisprudenței naționale și CtEDO, fiind încălcat dreptul lor la apărare și dreptul să știe pentru ce faptă sunt învinuite.

Or, instanța de apel nu a pus în discuția părților noua învinuire și nu a oferit inculpatelor posibilitatea de a se apăra în sensul dat, nefiindu-i respectat și dreptul la un proces echitabil (*Hotărârea CTEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România*).

Instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi declarațiile inculpatelor *oferite anterior*, declarațiile părții vătămate *date la urmărirea penală*, contractul de vânzare-cumpărare a ap. 10, din 10.04.2012, cu nr.1791, declarația notarială din 12.04.2012 cu nr. 1843, copia filelor din registrul actelor notariale, copiile proceselor-verbale ale ședințelor de judecată a audierii martorului Cojoc D., actele care confirmă că Cojoc Diana a devenit unicul asociat, procura cu nr.1409 din 13.02.2012, 2 recipisele din 13.02.2012;

Instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelurile de pe rol și repetate în recursurile ordinare, inclusiv asupra celor reproduse la *pct. 3.3.1. și 8., 8.1.*, cât și în felul și esența probatorie în care acestea au fost enunțate (*pct. 3., 3.1., 7., 8., 8.1. din decizie*).

Împrejurările expuse atestă că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii,

că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

11. Prin decizia din 04 februarie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău s-a respins ca nefondat apelul inculpatei Cojoc Diana declarat împotriva sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2017. S-a admis apelul apărătorului Mihail Barbăroș în interesele inculpatei Hîncu Galina, s-a casat parțial sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2017, în partea stabilirii pedepsei și s-a pronunțat, în această parte, o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează: Lui Hîncu Galina, recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 al. (5) Cod penal (în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002), a-i stabili pedeapsă de 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 (cinci) ani. În baza art. 85 alin.(1) și (2) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie se adaugă partea neexecutată a pedepsei de 14 (paisprezece) ani închisoare cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis stabilită prin sentința Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 08.05.2014, stabilindu-i lui Hîncu Galina, prin cumul parțial, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 (cinci) ani. Termenul executării pedepsei închisorii de către Cojoc Diana de calculat din momentul reținerii ei. Termenul executării pedepsei închisorii de către Hîncu Galina de calculat de la 04.02.2020, cu includerea în acest termen a duratei reținerii și arestării preventive a ei de la 17.08.2012 până la 04.02.2020. În rest sentința s-a menținut fără modificări.

12. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a reținut că instanța de fond a constatat cu certitudine faptele de care au fost învinuite Hîncu Galina și Cojoc Diana și anume dânsurile, urmărind scopul dobândirii ilicite prin abuz de încredere și înșelăciune a bunurilor altei persoane în proporții deosebit de mari, în interes material, au dobândit de la Livadaru Nina, în rate, suma de 5500 euro, precum și apartamentul nr.XXXXX, la prețul de 14.000 euro, cauzând victimei o daună materială în sumă totală de 302.402,20 lei, ce constituie proporții deosebit de mari și inculpatele Hîncu Galina și Cojoc Diana sunt vinovate de săvârșirea acesteia.

Instanța de apel a relatat că prima instanță în sentința adoptată detaliat și-a argumentat concluzia referitor la faptul că acțiunile inculpatelor întrunesc elementele infracțiunii în baza cărora a fost condamnată, concluzii care sunt juste și a căror reluare nu se mai impune.

Instanța de apel a relatat, că acțiunile inculpatelor Hîncu Galina și Cojoc Diana întrunesc elementele infracțiunii în baza cărora acestea au fost condamnată or, argumentele invocate de apelanți privind nevinovăția inculpatelor nu au suport probatoriu și contravine probelor administrate, iar nerecunoașterea vinovăției de către inculpata Hîncu Galina și Cojoc Diana nu echivalează cu achitarea lor de vreme ce există probe pertinente și concludente care, în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatelor Hîncu Galina și Cojoc Diana în săvârșirea infracțiunii imputate lor.

Instanța de apel a ținut cont și de prevederile art. 8, 10 și 118 alin. (2) Cod penal or, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată după modificările operate în art. 190 Cod penal prin Legea nr.179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, iar redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul

infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, adică nu are efect retroactiv, acțiunile făptuitorului urmează a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei, fiind o normă care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite.

În concluzie, instanța de apel a respins argumentele apelului apărătorului Mihail Barbăroș în interesele inculpatei Hîncu Galina și a apelului inculpatei Cojoc Diana, or temeieri de achitare a inculpatelor Hîncu Galina și Cojoc Diana în instanța de apel nu au fost identificate.

Privitor la categoria și măsura de pedeapsă aplicată inculpatelor Cojoc Diana și Hîncu Galina, instanța de apel a considerat că la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, că infracțiunea comisă de către Cojoc Diana și Hîncu Galina face parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, de persoana celor vinovate, de rolul lor la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Circumstanțe care atenuează răspunderea inculpatelor Cojoc Diana și Hîncu Galina conform art. 76 Codul Penal n-au fost stabilite. Circumstanțe ce agravează vina inculpatei Cojoc Diana, conform art. 77 Codul Penal n-au fost stabilite, iar ca circumstanță agravantă, în privința inculpatei Hîncu Galina, s-a reținut circumstanța agravantă prevăzută la lit. a) alin. (1) art. 77 din Codul penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, fapt ce se confirmă prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 08 mai 2014 (f. d. 62-82, Vol. II)

Astfel, instanța de fond corect a considerat că, corectarea și reeducarea inculpatei Cojoc Diana poate avea loc doar prin izolarea reală a ei de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani închisoare în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 (cinci) ani.

Totodată, deși instanța de fond, i-a numit inculpatei Hîncu Galina, pe art.190 alin.(5) Cod penal (în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002) o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 14 (paisprezece) ani într-un penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 (cinci) ani, Colegiul Penal a conchis că, această pedeapsă în cazul dat este inechitabilă și nu v-a duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, precum și va contribui la atingerea scopului prevăzut de art.2 alin.(2) Cod penal, care stipulează, că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Conform art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Aliniatul (2) al aceluiași articol prevede că, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din

partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Din aceste considerente, instanța de apel a admis apelul apărătorului Mihail Barbăroș în interesele inculpatei Hîncu Galina, a casat parțial sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 15 decembrie 2017, în partea stabilirii pedepsei și a considerat că inculpata Hîncu Galina trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și a considerat că îndreptarea și reeducarea ei este posibilă, prin numirea pedepsei pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (în redacția Legii nr. 985-XV din 18.04.2002), sub formă de 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 (cinci) ani, iar în baza art. 85 alin.(1) și (2) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie îi va adăuga partea neexecutată a pedepsei de 14 (paisprezece) ani închisoare cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08.05.2014, stabilindu-i lui Hîncu Galina, prin cumul parțial, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 (cinci) ani.

13. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, Hîncu Galina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea totală a deciziei instanței de apel și a sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitată Hîncu Galina pe motiv că în fapta ei nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate.

Hîncu Galina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș a făcut trimitere la temeiurile de casare statuate la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) din Codul de procedură penală și a susținut că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, precum și faptul că hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției fiind expusă neclar.

S-a menționat în recurs că instanța de apel și-a motivat decizia de condamnare pe declarațiile părții vătămate depuse în cadrul cauzei civile de contestare a actelor juridice care au stat la baza înstrăinării bunului imobil, or, astfel de declarații conținute în decizia motivată de condamnare din 20.02.2019 nu au fost înregistrate în cadrul ședințelor judiciare de audiere a părților implicate în procesul penal, fapt pe care se atestă în aceeași măsură egală și la înregistrarea declarațiilor condamnatei Cojoc Diana, reformulate de către instanța de apel și copiate din procesul-verbal de audiere a terței persoane Cojoc Diana, în procesul civil din 21.09.2016, unde ultima participa în calitate de intervenient accesoriu pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată a părții vătămate.

Or, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau

că martorul a fost audiat în condițiile art.109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată, dispozițiile prevăzute la alin.(1) și (3) ale art.389 Cod de procedură penală.

A afirmat Hîncu Galina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș că instanțele judiciare a căror hotărâri sunt contestate, au stabilit contrar normei de drept materiale, că săvârșirea infracțiunii de înșelăciune a fost condiționată de existența intenției de neexecutare a contractului, fapt ce este deja examinată și stabilită de către instanțele judiciare.

S-a concluzionat că nici prin decizia instanței de apel din 04.02.2020 nu s-a dat răspuns dezideratelor expuse prin Decizia Colegiului penal lărgit al CSJ din 25.06.2019 privind: „...respectarea prescripțiilor de drept nominalizate, unde, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință neîntemeiată legal.

b) mai mult, instanța de apel a omis că netemeinicia sentinței este reținută și prin deciziile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25.09.2018 și 25.06.2019, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării, în special probele scrise, cum ar fi:

-contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil cu nr. 1791 din 10.04.2012, declarația notarială a lui Livadaru Nina cu nr. 1843 la 12.04.2012, procura notarială din numele lui Ursu Natalia din 13.02.2012, 2 recipise din numele lui Cazacu Olesia din 13.02.2012:

-nu a apreciat în niciun fel hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05.09.2016 menținută prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2017, despre respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către Livadaru Nina împotriva SC „Compleximobil” SRL în proces de insolvență, ÎM „Prima Capital-2” SRL, notarul public Belicesco Oleg și intervenientul accesoriu ÎS „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012. a pct. 3.9 din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMM2/102/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. 22 1P0/IMM2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 43 din 12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 autentificat de notarul public Belicesco Oleg, care a fost astfel.

La 12.04.2012, Livadaru Nina a declarat că SC „Compleximobil” SRL, în calitate de cumpărător, și-a onorat către Livadaru Nina, în calitate de vânzător, obligațiile asumate potrivit pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul Oleg Belicescu, semnătura aplicată pe declarație fiind legalizată de notarul public.

Or, atât OUP cât și instanța judiciară urma să aprecieze la data inițierii cauzei de învinuire a lui Hîncu Galina și Cojoc Diana de faptul comiterii infracțiunii de escrocherie însușirea bunului părții vătămate, în proporții deosebit de mari,

aprecierea total diferită și constantă (prin acte juridice confirmative) asupra laturii obiective (obiectul material, fiind - bunul imobil, examinat și apreciat prin concluzie irevocabilă a instanțelor judiciare) a escrocheriei, unde aceeași latură obiectivă a însușirii este studiu penal pe alte cauze civile și unde subiecții au calități procesuale diferite, iar faptul însușirii a fost apreciat integral prin concluzii, cu fapt și de drept al „lucrului judecat” - ca fiind unul inexistent.

Dispozițiile pct. 7) al art. 275 Cod de procedură penală exclude urmărirea penală în privința lui Hîncu Galina când, în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care, s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri, existând circumstanțe prevăzute de lege care, condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

În corespundere cu dispozițiile art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită or, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

A relatat că situația când, acuzatorul de stat prin dubii și interpretare a „noțiunilor de drept” încearcă să „presupună” existența laturii de însușire prin abuz de încredere și înșelăciune a avutului proprii Ninei Livadaru asupra ap. 68 din str. G. Tofan 4, mun. Chișinău, iar instanța judiciară materializând, în lipsa mijloacelor materiale de probe elocvente, certe și fără cale de interpretare, (documente, constatări tehnico-științifice administrate), verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute de normele de drept și procesual-penale, dispozițiile art. 93, 99-101, 157 Cod de procedură penală, găsește vinovate de comiterea infracțiunii imputate pe ambele inculpate, condamându-le la pedeapsă penală, în contradicție cu hotărârii judiciare definitive și irevocabile deja și care au valoarea lucrului judecat.

13.1. Cojoc Diana a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitată pe motiv că în fapta ei nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate.

Recurenta a indicat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de apel urma a se conforma condițiilor de înlăturare a erorilor de ordin material și de procedură, admise și stabilite de către instanța de recurs prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25.06.2019, conform art. 414 Cod de procedură penală, fapt care nu a fost realizat.

A relatat recurenta că concluziile instanței de apel sunt contrare materialului probator întru stabilirea existenței atât a obiectului infracțional cât și a tuturor laturilor la care se expune norma materială de drept la infracțiunea de escrocherie.

Or, instanța de apel și-a motivat întreaga decizie de condamnare pe declarațiile părții vătămate depuse în cadrul cauzei civile de contestare a actelor juridice care au stat la baza înstrăinării bunului imobil, or, astfel de declarații conținute în decizia motivată din 20.02.2019 nu au fost înregistrate în cadrul ședințelor judiciare de audiere a părților implicate în procesul penal, fapt pe care se atestă în aceeași măsură egală și la înregistrarea declarațiilor condamnatei Cojoc Diana, reformulate de către instanța de apel și copiate din procesul-verbal de audiere a terței persoane Cojoc

Diana, în procesul civil din 21.09.2016, unde ultima participa în calitate de intervenient accesoriu pe cauza civilă la cererea de chemare în judecată a părții vătămate.

Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și art.110 Cod de procedură penală, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată, dispoziții prevăzute la art.389 alin.(1)-(3) Cod de procedură penală.

S-a relatat în recurs că instanțele judiciare a căror decizii sunt contestate, au stabilit contrar normei de drept materiale, că săvârșirea infracțiunii de înșelăciune a fost condiționată de existența intenției de neexecutare a contractului, fapt care este deja examinată și stabilită de către instanțele judiciare.

Prin urmare, urma a se proba de către acuzare, consumarea infracțiunii imputate de săvârșire lui Cojoc Diana și Hîncu Galina –momentul producerii pagubei, dar care de fapt și de iure nu a înainta careva cereri civile de despăgubire în cadrul cauzei penale judecate.

A declarat Cojoc Diana că nici prin decizia instanței de apel din 04.02.2020 nu s-a dat răspuns dezideratelor expuse prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25.06.2019 privind: „...respectarea prescripțiilor de drept nominalizate, unde, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate:

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință neîntemeiată legal.

b) mai mult, instanța de apel a omis că netemeinicia sentinței este reținută și prin deciziile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 25.09.2018 și 25.06.2019, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii;

c) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept indicate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării, în special probele scrise, cum ar fi:

-contractul de vânzare-cumpărare a bunului imobil cu nr. 1791 din 10.04.2012, declarația notarială a lui Livadaru Nina cu nr. 1843 la 12.04.2012, procura notarială din numele lui Ursu Natalia din 13.02.2012, 2 recipise din numele lui Cazacu Olesea din 13.02.2012:

-nu a apreciat în niciun fel hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 05.09.2016 menținută prin decizia Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 24.01.2017, despre respingerea cererii de chemare în judecată depusă de către Livadaru Nina împotriva SC „Compleximobil” SRL în proces de insolvență, ÎM „Prima Capital-2” SRL, notarul public Belicesco Oleg și intervenientul accesoriu ÎS „Cadastru” privind rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012. a pct. 3.9 din acordul adițional nr. 01 la contractul de împrumut IMM2/102/03/2012 din 23.03.2012, precum și a contractului de ipotecă nr. 22 1P0/IMM2/103C/04/2012 cu constatarea nulității absolute a declarației nr. 43 din

12.04.2012 privind executarea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012 autentificat de notarul public Belicesco Oleg, care a fost astfel.

A indicat recurenta Cojoc Diana că nu recunoaște vina imputată deoarece nu a cunoscut nimic nici din înțelegerile prealabile ale lui Cazac Olesia cu membrii familiei lui Livadaru Nina și nici cu discuțiile purtate de aceștia cu Hîbcu Galina la notarul public pentru autentificarea contractului de vânzare-cumpărare, ea fiind doar în funcția de administrator al SRL „Compleximobil” și fiind necesară prezența ei întru semnarea actului juridic în fața notarului public.

Conținutul înscrisului i-a fost cunoscut, respectiv era conștientă de consecințele semnării actului dat, iar Nina Livadaru este o persoană cu discernământ, nu este lipsită de capacitatea de exercițiu, respectiv nu poate să pretindă că nu conștientiza esența acțiunilor sale la semnarea declarației nr. 1843 din 12.04.2012 și, prin urmare, declarația menționată este valabilă și stabilește anumite circumstanțe.

Contractul de vânzare-cumpărare a fost întocmit la 10.04.2012 și, din data indicată, reclamantă nu s-a adresat cumpărătorului cu vreo solicitare privind achitarea prețului contractului, întrucât reclamanta a primit prețul contractului de vânzare-cumpărare, nefiind întemeiată rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012. Or, aceasta poate interveni doar în cazul neexecutării esențiale din partea părților.

Mai mult, dacă s-ar presupune că există temeieri pentru rezoluțiunea contractului, cu toate că acestea nu există, oricum rezoluțiunea nu afectează valabilitatea dreptului de ipotecă instituit în privința ap. 68 din str. G. Tofan 4, mun. Chișinău.

Astfel, la data de 05.09.2016, Judecătoria Chișinău ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Livadaru Nina, reieșind din obligația vânzătorului care se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.

Instanța judiciară a stabilit din materialele dosarului că, la 28.12.2011, SC „Compleximobil” SRL și ÎM „Prime Capital-2” SRL au încheiat contractul nr. IMMJ2/098/12/2011, în temeiul căruia SC „Compleximobil” SRL, în calitate de împrumutat, a primit de la ÎM „Prime Capital-2” SRL, în calitate de împrumutător, mijloace bănești în sumă de 41.600 dolari SUA.

În temeiul contractului de împrumut nr. IMM 2/103/03/2012 din 23.03.2012 cu toate acordurile adiționale la acest contract SC „Compleximobil” SRL a obținut de la IM „Prime Capital-2” SRL un împrumut în sumă de 72.700 dolari SUA, iar la 10.04.2012, Livadaru Nina, în calitate de vânzător, și SC „Compleximobil” SRL în calitate de cumpărător, au încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 autentificat notarial la notarul public, privind înstrăinarea bunului imobil apartamentul nr. XXXXX, cu nr. cadastral XXXXX, cu suprafața de 19,6 m², la prețul de 14.000 euro, echivalentul a 216.606, 60 lei.

La pct. 4 din contractul nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul public, părțile au convenit că prețul de înstrăinare imobilului va fi achitat de către cumpărător vânzătorului nu mai târziu de data de 13 aprilie 2012, din contul mijloacelor bănești oferite de ÎM „Prime Capital-2” SRL în beneficiul SC „Compleximobil” SRL, în conformitate cu contractul de împrumut nr. IMM_2/103/03/2012 din 23.03.2012.

Conform contractului de ipotecă nr. IPOTMM2103C/03/2012 din 10.04.2012, autentificat notarial cu nr. 1793, acordul adițional nr. 01 la acest contract apartamentul nr. XXXXX, nr. cadastral XXXXX, a fost ipotecat în vederea garantării executării obligațiilor născute în temeiul contractelor de împrumut nr. IMM 2/098/12/2011 din 28.12.2011 și nr. IMM_2/103/03/2012, fiind instituită inclusiv fidejusiune Diane Cojoc și Galinei Hîncu.

La 12.04.2012, Livadaru Nina a declarat că SC „Compleximobil” SRL, în calitate de cumpărător, și-a onorat către Livadaru Nina, în calitate de vânzător, obligațiile asumate potrivit pct. 4 din contractul de vânzare-cumpărare nr. 1791 din 10.04.2012, autentificat de notarul Oleg Belicescu, semnătura aplicată pe declarație fiind legalizată de notarul public.

Or, atât OUP cât și instanța judiciară urma să aprecieze la data inițierii cauzei de învinuire a lui Hîncu Galina și Cojoc Diana de faptul comiterii infracțiunii de escrocherie însușirea bunului părții vătămate, în proporții deosebit de mari, aprecierea total diferită și constantă (prin acte juridice confirmative) asupra laturii obiective (obiectul material, fiind - bunul imobil, examinat și apreciat prin concluzie irevocabilă a instanțelor judiciare) a escrocheriei, unde aceeași latură obiectivă a însușirii este studiu penal pe alte cauze civile și unde subiecții au calități procesuale diferite, iar faptul însușirii a fost apreciat integral prin concluzii, cu fapt și de drept al „lucrului judecat” - ca fiind unul inexistent.

Dispozițiile pct. 7) al art. 275 Cod de procedură penală exclude urmărirea penală în privința lui Hîncu Galina când, în privința unei persoane există o hotărâre judecătorească definitivă în legătură cu aceeași acuzație sau prin care, s-a constatat imposibilitatea urmăririi penale pe aceleași temeuri, existând circumstanțe prevăzute de lege care, condiționează excluderea sau, după caz, exclud urmărirea penală.

În corespundere cu dispozițiile art. 8 Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită or, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Iar concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

A menționat că este în situația când, acuzatorul de stat prin dubii și interpretare a „noțiunilor de drept” încearcă să „presupună” existența laturii de însușire prin abuz de încredere și înșelăciune a avutului proprii Ninei Livadaru asupra XXXXX, iar instanța judiciară materializând, în lipsa mijloacelor materiale de probe elocvente, certe și fără cale de interpretare, (documente, constatări tehnico-științifice administrate), verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute de normele de drept și procesual-penale, dispozițiile art. 93, 99-101, 157 Cod de procedură penală, găsește vinovate de comiterea infracțiunii imputate pe ambele inculpate, condamându-le la pedeapsă penală, în contradicție cu hotărârii judiciare definitive și irevocabile deja și care au valoarea lucrului judecat.

14. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să

decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material. Prin urmare, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă temeuri care în mod evident nu sunt subsecvente circumstanțelor cauzei sau când argumentele formulate de recurent nu au un fundament juridic.

Conform textului recursurilor declarate de către Cojoc Diana și de către Hîncu Galina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, se invocă de drept temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și anume că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde.

În argumentarea recursurilor ordinare declarate la caz, se susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată, criticând în esență modul aprecierii de către instanțele de fond a probelor și circumstanțelor comiterii infracțiunilor imputate inculpatelor, care în opinia acestuia dovedesc cu certitudine nevinovăția Galinei Hîncu și Cojoc Diana la comiterea faptelor prejudiciabile indicate în rechizitoriu.

Referitor la argumentul recurentelor precum că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, instanța de recurs precizează că avocatul referindu-se la pct. 6 din norma menționată, nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele menționate este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art.427 alin. (1) pct.6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă Diana Cojoc și Galina Hîncu, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel. Colegiul penal raportând temeiul invocat de recurente cu motivarea deciziei instanței de apel consideră că, în speța examinată de către instanța de apel n-au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate, deci, erori care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare care să afecteze soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurente, mai mult se constată că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs ordinar, constată că presupusa eroare prevăzută la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurente.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei avocatului Mihail Barbaroș în sensul că inculpatele nu sunt vinovate de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele Dianei Cojoc și Galinei Hîncu, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatelor, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra căroră s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentelor, pe care Colegiul penal le însușește.

În atare situație, Colegiul penal respinge ca nefondate alegațiile recurenților și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei căroră sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Așadar, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurenților, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, deoarece nu au fost luate în considerație probele prezentate de către partea apărării, semnalându-se astfel nerespectarea cerințelor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, care prevăd că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Tot aici, urmează să se rețină, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de achitare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată.

Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect în sensul stabilirii Galinei Hîncu pedeapsă de 10 (zece) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 (cinci) ani. În baza art. 85 alin.(1) și (2) Cod penal, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie se adaugă partea neexecutată a pedepsei de 14 (paisprezece) ani închisoare cu executare în penitenciar pentru femei de tip închis stabilită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 08.05.2014, stabilindu-i prin cumul parțial, o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cincisprezece) ani cu executare în

penitenciar de tip închis pentru femei și cu privarea de a ocupa funcții în domeniul economic, comercial pe un termen de 5 (cinci) ani. Termenul executării pedepsei închisorii de către Cojoc Diana de calculat din momentul reținerii ei. Termenul executării pedepsei închisorii de către Hîncu Galina de calculat de la 04.02.2020, cu includerea în acest termen a duratei reținerii și arestării preventive a ei de la 17.08.2012 până la 04.02.2020. În rest sentința se menține fără modificări.

Prin urmare, contrar celor invocate de către inculpate și apărătorul Mihail Barbaroș, Colegiul penal verificând suplimentar materialele dosarului, remarcă că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpatele, partea vătămată și a cercetat materialele dosarului, adoptând în consecință o soluție corectă.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale invocate în apel, motivându-și decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la admiterea apelului declarat, inclusiv din alte motive, și casarea sentinței cu adoptarea unei noi hotărâri, precum a fost expusă mai sus.

Totodată, raportat la criticile invocate în recursuri, Colegiul constată că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor. Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora, iar toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Astfel, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu se analizează conținutul mijloacelor de probă, nu se dă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atribuțiile exclusiv al instanțelor de fond.

În speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanțele de fond în vederea încetării procesului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale.

Deci, Colegiul penal consemnează că instanța de apel, verificând cele imputate Galinei Hîncu și Diane Cojoc, a conchis corect în sensul condamnării acestora în baza art.190 alin.(5) Cod penal, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, de două sau mai multe persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

În cauza supusă judecării Colegiul notează că instanța de apel în hotărârea adoptată a făcut o analiză amplă a probelor administrate la caz, în raport cu învinuirea înaintată inculpatelor, oferind răspunsuri argumentate la criticile esențiale invocate de către partea acuzării.

La caz, instanța de recurs menționează că se va ține cont și de prevederile art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. Art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi. Legea penală care înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv. Iar, potrivit art. 118 alin. (2) Cod penal, calificarea infracțiunilor în cazul concurenței dintre o parte și un întreg se efectuează în baza normei care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite.

Prin urmare, în cazul în care infracțiunea de escrocherie nu a fost desriminalizată după modificările operate în art.190 Cod penal prin Legea nr.179 din 26.07.2018, în vigoare din 17.08.2018, iar redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul infracțional al faptei, nu ușurează pedeapsa și nu ameliorează în alt mod situația persoanei ce a comis infracțiunea, adică nu are efect retroactiv, acțiunile făptuitorului urmează a fi încadrate conform legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei, fiind o normă care cuprinde în întregime toate semnele faptei prejudiciabile săvârșite.

Cât privește pretinsa eroare de drept prevăzută la pct. 8) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, semnalată de recurenți, instanța de recurs o consideră ca fiind indicată în mod declarativ, deoarece acest temei este prezent atunci când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

Colegiul penal analizând argumentele și solicitările recurenților, în coraport cu materialele cauzei și decizia recurată, ajunge la concluzia că probele acumulate și examinate de instanța de apel au fost apreciate potrivit prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă de încetare a procesului.

Mai mult, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că la examinarea recursurilor, în speță, nu și-a găsit confirmare prezența erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală.

De menționat este și acel fapt că din conținutul recursurilor declarate, Colegiul atestă critici privind aprecierea eronată a probelor de către instanța de apel, însă aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, de către aceste

instanțe, iar dezacordul părților în acest sens nu constituie temei pentru desființarea unei hotărâri judecătorești și temei pentru recurs deoarece nu este prevăzut în alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Generalizând cele expuse mai sus și constatând, că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel în privința inculpatelor Hîncu Galina și Cojoc Diana, nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursul ordinar deferit spre examinare.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către Cojoc Diana și de către Hîncu Galina, reprezentată de avocatul Mihail Barbaroș, împotriva deciziei din 04 februarie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 iulie 2020.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru